

NƠI CHÔN YÊU THƯƠNG

*Hà Nội ơi, bây chừ là tháng hạ
Nắng hạ buồn trên phượng vĩ nở thưa
Phượng nhắc ngày xưa khi hạ sang mùa
Em Hà Nội rục trời hoa điệp đỏ
Nhìn sắc hoa xưa nhớ người cách trở
Ngắm sao hè thương kỷ niệm ngày thơ
Nhớ không gian mùa hò hẹn năm xưa
Giờ tình tự lửng trời sao mọc vội
Thuở ấy bên Em lòng như mở hội
Tuổi học trò hoa bướm với tình si
Ngày tháng yêu đương chẳng có định kỳ
Lưu bút nhỏ ghi tình ta với vợ.*

*Thăm thẳm thời gian những chiều chờ đợi
Nhớ tóc Em dài mát rượi Hồ Gươm
Thương mắt Em xanh ngan ngát khung trường*

Và môi đỏ như màu hoa phượng vĩ
Ôi! Em chính là Nàng Thơ tuyệt mỹ
Của Trời Nam dòng lịch sử oai hùng
Ngày ấy ra đi chẳng hẹn tao phùng

Em, lệ đỏ sông Hồng cuộn cuộn chảy
Trúc Bạch hắt hiu, Hồ Tây gió lặng
Quan Thánh ngậm ngùi, Yên Phụ vẩn vương
Nắng trải nhớ nhung khắp nẻo phố phường
Lá me rụng ngập sân trường vắng vẻ
Giờ phút biệt ly hồn ta đơn lẻ

Sân ga buồn cỏ dại úa đường đi
Mây xám thê lương giăng kín Kinh Kỳ
Ta cất bước mà nghe hồn lệ nhỏ...

2002

(Trích trong "Em thơ Hà Nội")